

BURLÖV SVEDALA VELLINGE LOMMA

LOMMA · PORTAD FRÅN SJUKHUSVÅRD

Praktikertjänst: Inga medicinska brister i det här

■ Vårdföretaget Praktikertjänst har anmält sin egen verksamhet sedan deras egen utredning visar att 127 patienter portats från sjukhusvård. Men den ansvariga läkaren anses inte ha gjort så allvarliga fel att hon bör sluta arbeta vid vårdcentralen, anser Praktikertjänsts chefsläkare Jonas Orve.

I december avslöjade Sydsvenskan att läkaren Munira Al-Saadi när pandemin kom tog hemliga beslut om att många äldre människor inte skulle få vård på sjukhus. Det gällde bland annat personer som har hemsjukvård i Bjärred och äldre i Kävlinge som är listade på Sundets läkargrupp, som ingår i Praktikertjänst. Patienterna och deras anhöriga informerades aldrig, trots att detta borde ha gjorts. Enligt lag är en vårdgivare skyldig att anmäla missförhållanden och brister i sin verksamhet till Inspektionen för vård och omsorg, Ivo. Det har Praktikertjänst nu gjort med den egna verksamheten vid vårdcentralen Sundets läkargrupp.

Enligt Jonas Orve, chefsläkare på Praktikertjänst, har ett antal administrativa åtgärder vidtagits för att något liknande inte ska upprepas. Alla berörda patienter har också kontaktats och deras journaler ändrats så att de inte längre är registrerade för att nekas sjukvård.

Jonas Orve anser att det som hänt handlar om ett missförstånd.

Verksamhetens avsikt var att detta bara skulle användas vid en total kris-situation och överbelastning på grund av covid. Inte vid vanliga vårdhändelser. Men det var uppenbarligen dåligt kommunicerat och dokumenterat från vår sida, säger han.

Eftersom felensom begåtts snarare är administrativa än medicinska ser Jonas Orve inga skäl för att den ansvariga läkaren Munira Al-Saadi inte skulle kunna arbeta kvar vid vårdcentralen i Bjärred. Vi ser inga medicinska

Sydsvenskan den 13 december 2020.

brister i det här. Patienterna har bedömts utifrån de kroniska sjukdomar de hade och vad de skulle tåla vad gäller intensivvård och liknande. Man har gjort ett avsteg från de administrativa rutiner man annars alltid följer. Det har vi diskuterat med henne. Men vi ser inga andra patientrisker, säger Jonas Orve. Ivo håller redan på att utreda Munira Al-Saadi och Sundets läkargrupp. Både Region Skåne och Lomma kommun har sagt att de ska anmäla och flera patienter har också anmält att de drabbats av läkarens felaktiga beslut.

En av dem är Rune Bengtsson, 75 år och strokepatient sedan tolv år. Han har afasi och hans hustru Eivor Bucht för hans talan. De hade ingen aning om att det fanns ett beslut i Rune Bengtssons journal om att han inte skulle få vård på sjukhus.

Beslutet fattades av Munira Al-Saadi den 9 april. Någon månad efter det träffade Rune Bengtsson henne för första gången, enligt hustrun Eivor Bucht – och läkaren berättade inte heller då att det fanns ett beslut att neka sjukhusvård. Förutom oetiskt så är det ett gravt tjänstefel att hon för det första placerat Rune i kategorin utan att det finns skäl, och sedan har hon gjort det utan att kontakta oss. Hon hade aldrig undersökt Rune, säger Eivor Bucht.

Eivor Bucht berättar att hennes make trots sina men har återhämtat sig från sin svåra stroke.

Ja, han lever som vanligt här hemma. Han har en halvsidig förlamning efter stroken för drygt tolv år

sedan, och svår afasi – men han har återhämtat sig på ett ovanligt sätt. Han är rullstolsburen och kan säga enskilda ord, men för övrigt fungerar han som vanligt.

Han har jättebra blodtryck. Han tränar fysiskt utifrån sin förmåga, han styrketränar varje dag. Han gångtränar när det inte är kallt ute – trots att han bara har känsel i ett ben så kan han gå med hjälp av ett bord. Hade han inte haft handikapp så hade han kunnat leva ett normalt liv på alla sätt, säger Eivor Bucht.

Om något hänt under de åtta månader som gick mellan att Munira Al-Saadi förde in beslutet i hans journal och Sydsvenskans avslöjande – den tanken gör Eivor Bucht upprörd.

Det här är något jag kallar passiv dödshjälp.

Munira Al-Saadi vill inte medverka i artikeln, utan hänvisar till chefsläkare Jonas Orve:

Jag kan inte uttala mig om enskilda fall, säger han.

Men är ni helt bekväma med att slå fast att det inte föreligger några medicinska fel?

Ja, av det vi har sett, säger Jonas Orve.

Han har i tidigare sammanhang sagt att ett sextio-tal patienter varit berörda. I anmälan till Ivo nämns 127.

Siffran har svajat upp och ner. Vi har försökt få fram rätt uppgift, men det är först nu på slutet som vi har fått det, säger han.

TEXT: MATS

AMNELL
mats.amnell@sydsvenskan.se

TEXT: ELINOR

STRAND
elinor.strand@sydsvenskan.se

I rådstugan möttes ordsborna för att fatta gemensamma beslut. Senare togs funktionen över av stadsfullmäktige.

En gång fångcell för personer som väntade på rättegång i rådhusrätten. Den som numera kikar in genom inspektionsluckan finner en toalett.

Två mindre kanoner har fått en plats i den öppna spisen. En gång lär de ha jagat den lede dansken på flykt.

FAKTA

Leonard de la Rose

■ Leonard de la Rose föddes i Lund som son till en köpman. Han läste juridik på universitetet och blev så småningom borgmästare i Skanör.

■ Enligt en biografi på Riksarkivets webbplats ska han ha varit driftig och försökt utveckla lokalsamhället, men gjorde sig samtidigt ovän med många. Värst blev det när han tvingade ordsborna till oavlönat arbete för att bygga rådhuset.

■ De la Rose dog 1784.

■ Porträttet på bilden hänger som en tavla i rådhuset.

TEXT OCH FOTO:

MATS AMNELL

mats.amnell@sydsvenskan.se

nu en klenod

–Från början låg den under huset. Senare flyttades cellen upp i byggnaden, säger Stellan Carlson och pekar på en dörr med en liten lucka.

Genom den kunde vakten titta in till fången. Den som i dag öppnar luckan kan kika in på toaletten som numera ersatt cellen.

Ända in på 1930-talet fanns i huset en polistation bemannad med fem poliser.

Ytterligare en, dock påhittad lokal polis, var extrakonstapel Henrik Karlsson, spelad av Edvard Persson i filmen Skanör-Falsterbo från 1939. En del av scenerna spelades in vid rådhuset.

Med undantag för kyrkan kan rådhuset vara Skanörs äldsta bevarade byggnad.

– Vi hade två stora stadsbränder 1874 och 1885. Vid den senare brann 90 av 102

gårdar ned. Rådhuset, som var byggt i sten med tak av tegel, klarade sig. Men gårdarnas halmtak fattade eld det ena efter det andra i vinden, säger Stellan Carlson.

I dag ägs rådhuset av Vellinge kommun och används mest i samband med föreningsmöten och borgerliga vigslar och begravningar. När kommunen tar emot mer prominenta gäster fungerar det även som representationslokal.

– Sedan byggnaden blev kulturminnesskyddad har vi begränsat uthyrningen och tillgängligheten för allmänheten, eftersom vi vill skydda den från slitage, säger kommunens fastighetschef Börje Fennhagen.